

Bästanta vakter i Grönalund

Barfotadans när det regnade

Ungdomen åkte inte bara buss till danstillställningarna. När Hällby Brunns IF satte igång med baluns i brunnsparken 1922 tog man tåget från Centralen i Eskilstuna.

HBIF-arna såg från början till att det inte saknades underhållning. Det bjöds på en revy, som hette "Genom nyckelhålet" och burliska historier och låtar av "östgöta-Olle".

Arrangörerna fick också lön för mödan. Nöjeslystet folk kom från när och fjärran, och det gav en välbehövlig slant i klubbkassan. Några problem att upprätthålla ordningen uppstod inte. Det kan man läsa i föreningens nyutkomna jubileumsskrift:

"Föreningen förfogade redan vid den tidpunkten över ett vida fruktat gäng av kraftiga och välväxta idrottsmän, bl a boxare och brottare. I regel räckte det för övrigt med att de två atletiskt byggda bröderna Sele och Manne Melin stegade ut på dansbanan och frågade om det fanns klagomål att framföra. Gästande bråkmakare brukade då snabbt anlägga en hygglig uppsyn eller försvinna från festplatsen. Enstaka försök från stadsbornas sida att mucka gräl slöt alltid med rena katastrofen för inkräktarna. Friden blev förhärskande vid föreningens danstillställningar."

Snart nog hade HBIF-arna skaffat sig en egen festplats: ett markområde invid Hällbybäckens vid bostadsområdet Grönalund. Där jobbade medlemmarna fram en idrottsplats. Tyvärr blev den nu inte. Vad man hoppats därför att det inte gick att anlägga en regementsenlig fotbollsplan. Men nog gick det att dansa där.

Idrottspojckarna var uppfinningsrika, anordnade prismskerader, lanserade lotteridans och bränslor av ståtliga fyrvärkerier.

Mot slutet av decenniet hade Gröna Lund fått tak över dansbanan. Det garanterades även — i annonserna — att lokalen var väl uppvärmd. Och fortfarande införskrev man artister, sångare

NOV i Eskilstuna höll sig med ett kabarégång, vars medlemmar sitter uppradade på den här bilden: från vänster B Meligren, I Bergström, Märta Åkerlund, Irma Branting, Tore Pettersson (han stupade i spanska inbördeskriget 1936) och ledaren John Blomkvist Allan Branting ingick förstås i styrkan — men någon måste ju hålla i kameran!

och andra. Så kom då kände Birger Sahlberg och lokalt uppskattade Thor Florentin.

Flera föreningar dansade bara en eller ett par somrar i förlustens tecken, men Hällby Brunns IF kunde tack vare idogt jobbande stötta sin ekonom.

Eriksborgs dansbana låg inne långt från Gröna Lund, åt Folkesta-hället. Den tillkom dock senare än hallbybornas festforum, först i mitten av 20-talet. Och här handlade det om privat initiativ. Två musiker startade. Det var Ragnar Brinck (piano) och Gösta Jonsson (dragspel). De gick efterhand i kompanjonskap med Viktor Larsson.

En tid hade Gösta Jonsson hand om anläggningen själv. Ragnar Brinck blev i stället bas i Lunäparken. Allan Branting har erfarenheter från Eriksborg.

— NOV fick erbjudande av Gösta Jonsson att stå för en basar i fem veckor. Folkparksartister vår kontrakterade. Trots mindre förmånliga villkor accepterade vi. Idoga vecko-slutsjobb resulterade i ett netto på blott och bart 509 kr. Mycken fritid spolierades — segelbåten hann jag inte ens titta åt — men samtidigt var det roligt. Bra

publik hade vi genomgående. 1930 trädde Folkésta AIK in som arrangör och anordnade mässor, som kanske gav en liten slant.

Kvicksunds dansbana vid Sundbyvik hade premiär 1938, och den drevs ända till ett stycke in på 50-talet. Ortens sportklubb svarade för ruljangsen. Dansanta från både Eskilstuna och Västerås befolkade banan, och på estraden sjöng Erik P-son Friberg mer än en gång. Einar Sandberg, som fyllt sina 80 och utträtt åtskilligt för KSK, kan berätta:

— Vi byggde både bana och kiosker. Hygglig lön för mödan hade vi, men nog fick vi sätta till fritid...

Allan Branting berättar om en annan bana på trakten: *

— En sommar var jag med om att anordna dans på den natur-sköna Gösholmen (väster om Kvicksund). Tyvärr hade vi otur med vädret. Det regnade hela lördagskvällen och fortsatte på söndagen. Musikkapellet, som hette något så kufiskt som "Spelisch Boys", jobbade dock flitigt med instrumenten. En hel del ungdomar tog av sig barfota.

Allt knog resulterade den gången i en behållning på 45 kr!

Allan & Kåwe